

En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreër; Jona 1 vers 9a.

Geliefde lezer, welk een kostelijke belijdenis van een kind en knecht Gods. Een belijdenis van een geliefde des Vaders die overtuigd en ingewonnen werd om overboord geworpen te worden. Een kind Gods die de toorn Gods gewaar werd vanwege zijn overtreding. Een kind Gods die ervan vergewist was dat wanneer hij in de kolken zijn leven verloren had, de storm en de zee gestild zou worden van Gods verbolgenheid. De profeet Jona was door God geroepen om naar Nineve te gaan om die stad Zijn oordeel te verkondigen, maar had geen lust tot dit werk. Jona ging op de vlucht voor God en ging in een schip, denkende dat God hem daar niet zou vinden. Jona begeeft zich in de buik van het schip en gaat rustig liggen slapen. De kapitein van het schip kiest de zee, en bevindt zich spoedig in hevig noodweer. De scheepslieden beginnen te roeien om hun leven te redden, gooien ballast overboord om het schip lichter te maken, en wenden alle dingen aan om behouden aan land te komen. De oorzaak van deze storm ligt in de buik van het schip. Daar ligt een zorgeloze overtreder verzonken in een diepe slaap, niet wetende, niet beseffende, niet gevoelende dat er een storm over zijn bestaan voor God is losgebarsten. Terwijl de bemanning alle ballast verzameld om overboord te werpen komen ze deze overtreder tegen. De kapitein van het schip maakt hem wakker, en maant hem te bidden tot zijn God opdat zij niet zouden vergaan. De overtreder komt aan het dek van het schip en wordt eerlijk gemaakt, c.q. wordt er innerlijk van overtuigd dat de storm is om zijnentwil.

De geroepen Jona is hier een beeld van een geroepen zondaar, lezer. Wij allen hebben een roeping om te leven naar Gods scheppingsdoel met Zijn kroon op de schepping. Om in gemeenschap te leven met onze hemelse Schepper in heiligheid en gerechtigheid. Het is een doel waaraan de mens door zijn val in Adam niet meer wil en kan beantwoorden. De apostel zegt daarvan: De wet die mij ten leve was, is mij ten dood bevonden. Dat wil zeggen, de wet die mij voor m'n zondeval eerst zegende ten leven, heeft mij na m'n zondeval vervloekt ten doden. Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben, Rom. 5:12. Maar nu het ergste, de mens ziet en voelt niet dat hij om zijn zonden onder een vloek leeft, hij beseft niet dat de toorn en de gramschap Gods op hem. Heel de mensheid is op de vlucht voor zijn hemelse Schepper. Dit zegt men niet, maar leeft men uit. Een mens die zich als een vis in het water dagelijks in zijn zonden wentelt, openbaart zich daarmee als een vijand Gods, en als een getrouw dienstknecht van de vorst der duisternis. Ook de verkorenen Gods die onder het zegel der verkiezing liggen, zolang zij nog niet verlost zijn geworden uit het diensthuis der verderfenis. Denk bijvoorbeeld eens aan de goddeloze Manasse voor zijn bekering. Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles; Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld, Gal. 4:1-2. Zolang een verkoren zondaar nog verkeert in het diensthuis der zonden, heeft de verklager der broederen de macht van Gods heilige wet over hem om die zondaar te verklagen en aan te klagen bij God vanwege zijn vele overtredingen. Op grond van Gods heilige wet moet God die zondaar ten dode toe vervloeken omdat Hij geen gemeenschap kan en wil hebben met de overtredingen van die zondaar. Gods heilige wet eist de doodstraf, want de ziel die zondigt zal de dood sterven. Dit geldt de verkorenen en verworpenen. Ieder mens leeft in een geestelijk diensthuis waarin hij vastgeketend zit aan de zonden die hij niet kan laten, waar de duivel hem gevangen houdt en bewaakt, en waar de vloek en doem der wet hem veroordeelt

ten eeuwige doden. Indien God hem hieruit niet verlost door de weg van zijn heilig recht, zal hij hierin voor eeuwig omkomen en eindigen in de eeuwige pijn.

Beschouw het schip waarin Jona zich bevindt dan eens als zijn levenschip varende op het water van al zijn bedreven zonden. Vanuit het beeld wat ik u noemde kunt dit ook als uw levenschip beschouwen. In dit schip bent u diepslapende, niet beseffende dat er een donderstorm boven uw hoofd hangt, niet gevoelende dat u een vulkaanuitbarsting te wachten staat. Wat doet een mens in het aardse wanneer er noodweer op komst is? Dan zoekt hij beschutting in zijn huis tegen de harde wind, tegen de hagelstenen, en tegen de donder en de bliksem. Maar in het geestelijke moet God er eerst aan te pas komen wil hij Beschutting gaan zoeken. Zijn geweten moet verlicht en ontwaakt worden, wil hij zien waar hij woont en leeft, wil hij zien in welke omstandigheden hij zich bevindt. Hoe verlicht God Zijn geweten? Namelijk door het licht van Zijn heilige wet. Dat is door de geestelijke kracht die eruit gaat van Zijn tien geboden. Want door de wet is de kennis der zonden. En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, zegt de apostel in zijn leerbrief aan de Romeinen. Het majestueuze licht van Gods heilige wet maakt een zondaar niet levend, maar de zonden in het hart van die zondaar levend. Mc Cheyne zei hiervan: "Toen gevoelde ik wat eisen Gods heiligheid deed, daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed." Wanneer u dan afdaalt in de donkere buik van uw levenschip moet er dus eerst een licht ontstoken worden om te kunnen zien hoe vuil het daar is. Daarbij is het nog een groot onderscheid wanneer u dit vuil met een zaklampje bekijkt, of dat u daar een bouwlampen met hallogeenlicht neerzet om de troep eens goed te kunnen bekijken. Hoe meer licht, des te meer geestelijke ontdekking, en hoe meer vuilheid er tevoorschijn komt. En zie daar eens een hoop vuil liggen, genaamd Jona. Bent u al eens een overtreder c.q. een hoop vuil voor God geworden, lezer? Jona werd gewekt door een kapitein die nog nooit van de ware God der Hebreeërs had gehoord. Dat bleek immers later toen hij tot Jona zei: "Bidt tot uw God, opdat wij niet vergaan!" Deze kapitein kon het Ruth immers nog niet nazeggen: uw God is mijn God.

Misschien heeft u in uw leven ook weleens een ernstige roepstem gehoord van iemand die nergens aan deed. Ik ken een man die in de tijd dat hij licht kreeg over zijn bedreven zonden, op zekere keer verleid werd door zijn vrienden van weleer om toch weer eens mee te gaan naar het uitgaansleven van Amsterdam. Die jongeman stapte in de auto en ging mee, maar kwam niet ver. Halverwege begon de auto te roken, de bestuurder die de auto geleend had stopte bij een tankstation en constateerde dat de eigenaar van de auto diesel in plaats van benzine had getankt. U begrijpt wel, de auto moest worden opgehaald. De pret was bedorven, en men besloot naar huis te gaan. Wat gelooft gij van Gods voorzienigheid in uw leven, lezer? Die jongeman kreeg daarin een veroordelende roepstem van God te zien. De andere morgen was het zondag, en zat hij in de kerk te wenen op zijn stoeltje. Hij kreeg te overdenken wat er gebeurt zou zijn wanneer hij zijn leven van weleer weer even had opgepakt. Deze jongeman kreeg Gods goedertierenheden aan hem bewezen te overdenken. God had hem immers ook weg kunnen nemen. God had hem nog voor dit kwaad willen bewaren. Hij kon niet anders meer dan wenen, en bidden om vergeving van zonden. Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt? (Rom. 2:4) Was deze jongeman dan al ingelijfd in Christus door een waar geloof? Nee hoor, hij had wel veel geweend over het kwaad dat hij jegens een goedgeoed God bedreven had. Alvorens God

hem het geloof in Christus schonk tot een bedekking van zijn vele zonden, schonk God hem eerst het geloof in Zijn heilige wet tot de ontdekking van zijn bedreven zonden. Het licht van Gods heilige wet had meerdere malen in zijn hart geschinen, waardoor hij begon te vluchten voor de toekomstige toorn Gods. Hoe begon deze jongman dan te vluchten? Namelijk, door hardwerkend zijn levensscheepje binnen de Haven der behoudenis te roeien. Deze overtreder kreeg een leven van verbeteringen. Ook hij gooide alle balast uit zijn levensscheepje om zijn scheepje op het droge te krijgen. Maar het werd maar niet beter, en de storm werd steeds heviger en onstuimiger.

Geliefden, in de schepping sprak op de eerste dag God: Daar zij licht! En daar werd licht. En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis, Gen. 1:3-4. Zo ook in de herschepping, lezer. Op de vierde dag schiep God pas de zon en de maan. Het geschapen licht is dus onderscheiden van de geschapen zon en maan. Wij mogen derhalve Wet en Evangelie nooit met elkaar vermengen. Een ziel is onder de heerschappij der wet of onder de heerschappij der genade en vrede, Rom. 6:14. Velen hebben enig licht gekregen over hun bedreven zonden, maar de Zonne der gerechtigheid is in hun leven nog niet opgegaan waaruit zij hun vernieuwde leven en bestaan door God in Christus ontvingen. Een mens kan ook veel licht hebben in de wegen die God met hem houdt, maar het is tekort voor de eeuwigheid. Iemand kan een verlicht verstand hebben en veel licht hebben in 's hemels wegen, veel licht hebben in Gods Woord, maar het is tekort voor de eeuwigheid. Het is namelijk geen Kleed tot bedekking van schuld en zonden. Bedrieg uzelf toch niet wanneer het deze dingen betreft. Bedenk eens met welk licht Biliam verlicht is geweest, en door welk licht hij geprofeteerd heeft. De Geest des Heeren was op hem, maar niet wonende in hem, want Biliam had het loon der ongerechtigheid lief gekregen. Denk eens aan koning Saul die gerekend was onder de profeten Israëls. Zelfs de profeet Samuel heeft Saul nooit doorzien. Ook hij kwam uiteindelijk openbaar vanuit zijn verdorven boze werken. En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos. Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden. Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn, Joh. 3:19-21. Misschien verstaat u nu de veel betekenisvolle woorden van de apostel Jacobus: "Toon mij uw geloof uit uw werken." Dat zijn geen werken van dienstbaarheid, maar werken der liefde voortvloeiende uit het ware geloof waardoor een ziel met Christus door Zijn verworven Geest verenigd is geworden, Rom. 8:9, Gal. 4:6-7. Het geloof is immers werkende door de ingestorte liefde van Christus. Er kan veel liefde ondervonden worden zonder waar geloof, maar er bestaat geen geloof dat zonder de liefde Gods in Christus werkende is. Denk eens aan Orpa. Zij had veel liefde tot Gods volk, en deed een lieflijke belijdenis om met Naomi weder te keren naar Bethlehem. Maar toen Naomi haar bij de grens ernstig beproefde bleek het geen waar geloof, en was de liefde spoedig geweken. Ook kan er vanuit het diensthuis der zonden weleens een trekkende liefde Gods tot Christus ondervonden worden. Dit kan weleens zo vol zijn, dat een ziel daar denkt te kunnen sterven. De zondaar kan dan weleens een zeer lieflijk gezicht hebben gehad op het Paaslam Christus dat voor hem persoonlijk geslacht moet worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid, Joh. 6:54-57. Dit kunnen evangelische ondersteuning zijn om niet in wanhoop om te komen, maar als het niet verder komt is het nog voor eeuwig kwijt. Wij moeten gegeten hebben van Zijn vlees en gedronken hebben van Zijn bloed, willen wij met Hem verenigd en in Hem behouden zijn door een waar geloof.

Tegenwerping: Schrijver, maar God geeft een zondaar toch geen vergezicht op het Paaslam Christi om hem vervolgens alsnog in zijn verderf om te laten komen...??

Antwoord: U moet in zijn geheel niet wroeten hoe God door Zijn Heilige Geest werkt. U moet er beducht voor zijn om te willen en kunnen rusten buiten het verzoedend bloed van Jezus Christus. Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon, 1 Joh. 5:10. U moet voor uzelf behouden zien te worden door het reinigende bloed van het onschuldig geslachte Paaslam Christi. Het gaat immers niet om het graven, maar om het gefundeerd zijn op de steenrots Christus. Het gaat niet om het vluchten tot, maar om het binnengekomen zijn in de Vrijstad. Alhoewel het niet buitenom het graven, en buitenom het vluchten geschiedt. Zo ook toen God de dood en het verderf over de erfgenamen van het diensthuis van Egypteland bracht. Het verderf en de dood over het diensthuis bracht geen verlossing, dat was alleen door het gestreken bloed aan de deurposten, maar het ging niet buiten dit dodelijk verderf om. Zo ook geestelijk! Hoevelen hebben hun geestelijke rust alrede gevonden in hun vluchten en hun geestelijk gegraveerd, lezer. Hoevelen bedriegen zich op dergelijke wijze voor de eeuwigheid. Wanneer ze gezien hebben dodelijk ziek te zijn, zijn ze alrede genezen. Deze zielen verkeren onder een leer waar geheeld wordt alvorens er (af)gesneden is geworden. Een dokter kan toch niet zalven alvorens de etterwond uitgeknepen te hebben, lezer? Ik spreek maar zoveel mogelijk in beelden, dat deed de Heere Jezus immers ook. Wanneer een boer zijn land ploegt geeft hem dit dan de zekerheid dat zijn land vruchten voort zal brengen? Immers neen, want het zaad dat hij zaait zal eerst moeten sterven wil het leven en vervolgens veel vrucht voortbrengen. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven, Joh. 12:24-25. Het ploegen dient dus wel degelijk te geschieden en vooraf te gaan aan het zaaien, maar het licht van de ploegschaar van Gods heilige wet waardoor de zonden leven worden, brengt uzelf geen enkel leven. Integendeel, deze ploegschaar snijdt al het uwe af opdat u tenslotte door een waar geloof in Hem zal worden ingeënt, en u uit Hem uw levenssappen zal putten. Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3 vers 21-25.

Weet u hoe u in het uitwendige kunt weten dat de wet de overtreding levend maakt? Dat ondervindt u aan den lijve wanneer u zonder autogordel een politieagent tegemoet rijdt. Want, wat is dan uw eerste reactie? Verbeteren vanuit een verbroken wet! U doet stiekem en snel uw autogordel om uit vrees een bekeuring te ontvangen. De vriendelijke agent geeft u een waarschuwing, en u rijdt opgelucht verder. Poeh, daar kwam u best vanaf. U was helaas meer bevreesd voor de bekeuring, dan dat u last had van uw overtreding. Een paar weken daarna rijdt u weer zonder autogordel een politiecontrole tegemoet. Wat doet u? U gaat weer verbeteren! Maar dit keer is het te laat. U bent gesnapt en krijgt op grond van de

Nederlandse grondwet een rechtvaardige bekeuring. Wat is uw onrechtvaardige reactie? U rijdt mopperend boos weg. Zo ook geestelijk, want Gods heilige wet verwekt toorn en zet aan tot werken. Maar Gods heilig Evangelie in Christus Jezus schenkt rust, vrede en blijdschap. De vervulde wet in Christus eist en veroordeelt niet meer, maar zegent ten eeuwige leven. Ik wenste dat God u deze dingen eens liet zien, lezer. Opdat de schrik u met Jona eens om het hart mocht slaan. Met het zien van die storm, en met het besef gezondigd te hebben tegen God, kon Jona niets dan tenslotte alleen zijn straf aanvaarden en zijn vonnis mijnen. En wanneer Jona dan eerlijk gemaakt wordt, en innerlijk overwonnen en ingewonnen is, over dat hij de oorzaak is van deze dreigende scheepsramp, doet hij een kostelijke belijdenis. “En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreëer; en ik vrees den HEERE, den God des hemels, Die de zee en het droge gemaakt heeft.” Weet u wat het woord Hebreëer betekent, lezer? Hij die door het water is heengegaan. Hoe schoon en hoe kostelijk, en hoe is dit uitgekomen in het leven van Jona en al de Hebreërs. Naar het aardse, maar ook naar het geestelijke! God verlostte al die Hebreërs uit het diensthuis der verderfenis en leidde hen door Zijn Geest door het water van de Rode Zee naar de woestijn alwaar zij dagelijks het hemelse manna mochten eten, en drinken uit de steenrots, en deed Zijn volk door het water der Jordaan (afkomstig van de heilige berg Hermon) het beloofde land Kanaan beërven onder leiding van Jozua. Jona’s behoudenis lag verborgen in het water, lezer. Als Jona dit geweten had, kon God geen wonder meer doen tot zijn behoudenis. Hierin is Jona een type van Christus Die Zijn verkoren volk in de volheid des tijd is voorgegaan, maar ook een anti-type van Christus. Voor Christus was er geen behoudenis en barmhartigheid onder de toorn God en vloek van Gods heilige wet. In mijn vlees ging Hij de dood in, opdat mijn overtredingen veroordeelt worden in Zijn aangenomen vlees. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest, Rom. 8:2-4. Die door God gestuurde vis is dus niet alleen een beeld van Christus (ICHTIOS), maar ook een beeld van Zijn geheiligd graf. Die vis in het water is feitelijk de smalle poort waardoor wij allen heen moeten gaan, willen wij ooit belanden op de droge oevers van Gods vrije genade. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden, Rom. 7:4. Velen geroepenen onder ons hebben die smalle poort van Gods heilig recht gezocht, dat is het recht van verdoeming ten dode en verzoening ten leve, maar slechts weinigen hebben die smalle poort gevonden. Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. Maar die door de deur ingaat, is een herder der schapen. Dezen doet de deurwachter open, en de schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit. En wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen; en de schapen volgen hem, overmits zij zijn stem kennen..... Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden, Joh. 9:1-9.

En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreëer; Jona 1 vers 9a. Geliefde lezer, bent u ook een Hebreëer? Heeft God u ook door het water naar het droge gebracht. Bent u ook gedoopt geworden in de kruisdood van uw dierbare Zaligmaker? Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? (Rom. 6:3) Want zovelen als gij in Christus

gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:27. Elke verkoren geestelijke Hebreër is door het water van de doop gegaan, en daarmee een plant met Hem geworden in Zijn kruisdood en opstanding. Wanneer u hier niet van weet, dan ligt u misschien nog met Jona te slapen, of staat u nog op het dek van uw levenscheepje naar die storm te kijken. Bedenk toch dat het ontdekkend licht van Gods heilige wet u nergens zal brengen, dan alleen in de eeuwige rampzaligheid, lezer. Gods heilige wet moet u niet alleen ontdekken maar derhalve ook gedood hebben, wil de wet u als een bloedwrekende tuchtmeester tot het verzoenende en reinigende bloed Christus gedreven hebben. Bedenk toch dat er een losprijs betaald zal moeten worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Het gestorte bloed zal God zoeken aan de deurposten van ons hart, en wee diegenen die niet achter bloed geborgen zijn. Dan zal God dit vergoten bloed van Zijn eniggeboren Zoon, die Meerdere Safnath Pahaneah, tot in der eeuwigheid in uw geweten zoeken, Gen. 42:22, Titus 1:15. Daarom moet uw geweten ofwel uw consciëntie met bloed gereinigd worden van uw bedreven zonden, Hebr. 9:14, Hebr. 10:22. Het bloed en de huid mocht bij een offer in Israël nooit verbrand worden, lezer. Het bloed moest gestreken worden aan de hoornen van het altaar, en de huid moest gebruikt worden voor kleding. Het altaar was een plaats des gericht, c.q. Gods rechterstoel naar Psalm 122:5a. In dit gericht moest een rein dier geslacht en verbrand worden, Jes. 53:7. Zo ook toen het Lamme Gods Zich op Golgotha als een rein en gewillig Lam ter slachting liet leiden. Daarom kunnen en mogen wij niet anders roemen dan in het kruis van Jezus Christus. Zijn dood werd mijn verzoening, door Zijn graf werden mijn begraven opdat God ze nooit meer zou gedenken, en Zijn heerlijke opstanding werd mijn rechtvaardigmaking ten eeuwige leven, Zijn hemelvaart waarborgt mijn thuiskomst in het Vaderharte Gods, en de instorting van Zijn lieve verworven Geest werd mijn verzegeling nadat ik geloofd heb in Hem en Zijn aangebrachte gerechtigheid en heiligheid voor mij. Maar wanneer God dit verworven Heil gaat toepassen aan het hart van een verkoren zondaar, moet die zondaar met Jona eerst zijn bestaan voor God verliezen wil die Vis zijn behoudenis en leven worden. Christus verloor Zijn bestaan voor God door de weg van Gods heilige recht, zo ook een verkoren christen wanneer hij door God gerechtvaardigd wordt. In deze rechtvaardiging wordt het offer van Golgotha geestelijk toegepast in/aan het hart van die verkoren zondaar. God doopt hem in de kruisdood van Christus, Rom. 6:3, waardoor hij geestelijk als in ene stonde een plant met Hem wordt in Zijn vervloekte kruisdood en vervolgens met Hem opstaat door de geestelijke kracht van Zijn opstanding, Rom. 8:11, Phillip 3:10. Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden, 1 Kor. 15:21-22.

Tegenwerping: Schrijver, u hamert er vanuit Rom. 6 vers 5 steeds op dat ik een plant met Christus moeten worden in de gelijkmaking Zijns dood, opdat ik het ook zal zijn in de gelijkmaking van Zijn heerlijke opstanding. Wat moet ik me hierbij zielsbevindelijk dan voorstellen? Wat gebeurt er geestelijk in mijn ziel wanneer ik in Zijn kruisdood en opstanding gedoopt wordt?

Antwoord: Een dergelijke vraag stelden de farizeeën ook aan de Heere Jezus, waarop Hij hen zei: Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet, Matth. 16:4. Ook ik heb u middels dit schrijven het teken van Jona den profeet proberen voor te schilderen, lezer. Het zal wat wezen wanneer u dit Evangelie van heil en behoudenis gepredikt zal zijn, wanneer u het reinigende bloed van Christus is gepredikt, en het u niet meer dan een reuke des doods ten dode is geweest. Ik kan u het heilgeheim dat God Zijn verkorenen alleen leer door

openbaring niet leren. God kan u dit alleen in Christus openbaren, gewerkt en verheerlijkt door Zijn lieve Geest. Geliefde lezer, al de dingen wat ik u schrijf dat gekend moet zijn wil het wel zijn, beschouw dit nooit als een zekere voorwaarden, maar eerder en temeer als een omschrijving van hoe het gaat wanneer God u Zijn Heil in Christus eens zal willen schenken. Ik heb mensen gekend die uitwendig wisten wat er gekend moet worden, maar niets meer wisten toen God hen doopte in de kruisdood en opstanding van Zijn eniggeboren lieve Zoon. Daarom moet ook onze kennis geheiligd worden, willen wij deze heilgeheimen ooit kunnen verstaan. Ik schreef u dat dit geen voorwaarden zijn, maar is zoals het gaat. Wanneer u bijvoorbeeld van het dek van een passagiersschip in zee zou vallen, dan hoeft niemand u als voorwaarde te vertellen dat u tijdens de val van het schip, en/of eenmaal in het water, luidkeels zal moeten roepen om gered te worden. Dat is nu hoe het gaat. Zo ook geestelijk, lezer. Wanneer God u in een onhoudbare nood brengt, en Hij door Zijn heilige wet op u begint te toornen, en u gewillig maakt en u inwint om (met Hem) overboord geworpen te worden, dan zult u als in een punt des tijds met een laatste noodschreeuw om redding verloren gaan en uw bestaan voor God verliezen. Zo verging het ook de Heere Jezus toen Hij zijn groot geroep Zijn bestaan in gehoorzaamheid aflegde voor God, waarna de steenrotsen en het voorhangsel in de tempel in tweeën scheurden. En zo verging het ook de moordenaar naast Christus toen hij zichzelf veroordeelde en Hem vrijsprak en het tenslotte uitriep of Hij hem wilde gedenken, en zo verging het ook de tollenaar toen hij in de tempel op zijn borst sloeg en het uitriep: *“O God, wees mij zondaar genadig!”* Toen dit bij hen gebeurde werd hun harde stenen hart verbrijzeld, en ontvingen zij een vleses hart, en scheurde het voorhangsel in hun hart middels een hartverscheurend berouw dat zij hadden omtrent hun bedreven kwaad voor God. Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzetten bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende. Kol. 2:12-14.

Tegenwerping: Schrijver, ik heb ook weleens berouw gehad, geweend over m'n zonden, en God onder hete tranen gesmeekt of Hij m'n zonden wilde vergeven. Maar ik ken Christus nog niet, en heb nog nooit de vrede Gods gekend en gesmaakt die alle verstand te boven ging.

Antwoord: Dan hebt ge uw klederen gescheurd, maar nog niet uw hart gescheurd voor God. Dan hebt ge uw zonden beleden vanuit een houdbare nood. Dan heeft u misschien weleens in die kolkende zee van Gods toorn gekeken, maar bent er nooit met Jona daadwerkelijk ingevallen. Dan bent u nog geen geestelijke Hebreër die door het water is gegaan. Dan zult u straks, als God het niet verhoedt, met farao en zijn drijvers verdrinken in het kolkende en dodende water van de Rode Zee waardoor Zijn volk Israel droogvoets heen getogen is. Gij zijt vermoeid door uw grote reis, maar gij zegt niet: Het is buiten hoop; gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek.....Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden, Jes. 57:10-15.

En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreëër; Jona 1 vers 9a. Geliefde lezer, bent u ook een verkoren Hebreëër die door het water is gegaan? Heeft u in dat kolkende en bruisende water toen ook een Vis gevonden die u inslikte, waarmee ge verenigd werd, en Die u op het droge bracht? Bedenk toch dat achter het verlies de winst ligt. Het is vele malen beter hier op aarde te verdrinken in het gericht des hemels, als in een punt des tijds, dan straks voor eeuwig in de rampzaligheid weg te moeten zinken en verdrinken in Gods toorn en gramschap over uw bedreven zonden. Leg dan uw zonden af, werp dan al uw eigengerechtigheden overboord, en wend u door een waar geloof tot Jezus Christus en wordt behouden. Ja maar schrijver, dat moet geloof moet geschonken worden. Ja lezer, dat is en blijft zeker waar. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:44. Maar toen ikzelf in dat hemels gericht werd gebracht, kon ik daar niet meer mee rekenen. Ik wist niets meer, en zag niets dan mijn oordeel voor ogen, en door de trekkende liefde des Vaders mijnde ik m'n vonnis en viel ik overboord. Dan kan ik nu na ontvangen licht over geschonken genade enigszins zakelijk verklaren, maar wist toen niet dat ik op die stonde door de trekkende liefde des Vaders verwaardigd werd om verloren te gaan voor God. Als in een punt des tijds verloor ik mijn bestaan voor God, en God sprak me vrij, en ik kreeg voeten om tot Christus te gaan, en armen om Hem als mijn Zaligmaker te omhelzen. Hij nam mij in Zijn doorboorde armen, en ik kon niet anders meer dan wenen van evangelisch berouw. Want die doorboorde handen en voeten had ik met al mijn vuile wanbedrijven doorstoken. Geliefde lezer, soms ben ik weleens bevreesd dat al uw uitwendige kennis van deze geestelijke zaken u in de weg zit, en u straks voor eeuwig zal veroordelen, mits God het niet verhoedt. De weg geweten en van anderen misschien gehoord, maar zelf nooit bewandeld! Toen de moordenaar in Gods gericht werd gebracht verschoonde hij zichzelf ook niet door te zeggen dat hij zonder een geschonken geloof niet tot Jezus kon gaan. Nee, het werd hem een zaak van kom ik om, dan kom ik om, maar ik zal mijn Rechter om genade smeken. De moordenaar veroordeelde zichzelf en sprak God vrij, mijnde zijn vonnis en nam vervolgens door de innerlijke onhoudbare nood gedreven de toevlucht tot Koning Jezus Die Zich zeer gewillig aan zijn helwaardige ziel openbaarde tot zaligheid en vrede. Hoe zeer lieflijk zeiden de Erskines dit ook alweer? Ze preekten nooit dat Christus voor iedereen gestorven is, nee, maar ze boden in hun predicates Christus Jezus hun hoorders zeer lieflijk aan door te zeggen: *“Er is een gekruiste, een gestorven en een opgestane Christus voor u...”* Dit wil ik hen hartelijk nazeggen, lezer. Het zal wat wezen wanneer ge Zijn volmaakt Bloedoffer als onrein zal hebben veracht vanwege uw vervloekte ongeloof. Ik heb u de weg tot zaligheid alleen in Hem proberen voor te stellen. Hij die dan slecht is, die kere zich herwaarts en kome tot Mij, en Ik zal u rust geven, zegt de Heere Jezus Christus, Gods Zoon, de Zaligmaker, Wiens bloed reinigt van alle zonden. Heb dan geen rust alear de eeuwige rust in Hem gevonden mag hebben, lezer. Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Amen.

D.J. Kleen